

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

„Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban.”

(1Kor 15,42b)

XXIX. évf. 2. szám

2020. április

HÚSVÉTI BÖJT

Húsvét a legnagyobb örömnepünk. Ilyenkor az élet diadalát ünnepeljük a halál felett. Hisszük, hogy Jézus feltámadása nekünk is örökéletre feltámadást jelent a halálból.

Járvány idején érezzük igazán, hogy romlandó testben élünk. Ilyenkor azokat is megérinti az elmúlás szele, akik egyébként még nem gondoltak a halálra. Előbb-utóbb meg fogunk halni. Ezt nem kerülhetjük el. A kérdés csak az, hogy mi lesz azután? Isten ígéje szerint lesz feltámadás: új, romolhatatlan, dicsőséges testben fognak örökéletre feltámadni azok, akik Krisztust követik, Krisztusban bíznak és reménykednek.

Isten az ő igéjével bátorít és biztat minket Krisztus követésére. Az úrvacsorát is adta, hogy megpecsételje vele irántunk tanúsított bűnbocsátó szeretetét, hogy az úrvacsorával, mint az örökélet kenyérével erősítse, táplálja a feltámadásban és örökéletben reménykedőket. Most azonban olyan helyzetbe kerültünk, amikor egészségi okok megfontolásából, a járvány miatt tartózkodnunk kell az úrvacsorai szertartástól. Ez a mi húsvéti böjtünk.

A negyven napos böjt a húsvét előtti idő szokott lenni, amikor önmegtartóztató életet folytatunk, tartózkodunk a zsíros ételektől és a zajos mulatságoktól, azért, hogy több időnk legyen Istenre és az ő igéjére összpontosítani. Jézus Krisztus szenvedésének története áll a böjti idő középpontjában: megváltásunk titka, az a csodálatos kegyelem, amelyet Isten éppen az úrvacsorában kíván közölni velünk, és húsvét ünnepén ragyog a legfényesebben. Most böjtölnünk kell! Le kell mondanunk az úrvacsoráról. Most meg kell éreznünk, hogy az a kegyelem, ami az evangéliumból sugárzik, nem magától értetődő, nem automatikusan nekünk kijáró bűnbocsánat, hanem tényleg kegyelem, amit - ha úgy tetszik Istennek - megad, vagy nem ad. Isten igen nagy árat fizetett azért, hogy szeretetét élvezhessük és reménykedhessünk a feltámadásban: egyszülött, szeretett Fiát hagyta meghalni a keresztfán azért, hogy mi bűnbocsánatot, életet és üdvösséget nyerjünk. Rendkívüli húsvéti böjtünkben erre a nagy áldozatra figyeljünk és gondoljunk. Lehet, hogy nem becsültük meg kellőképpen ezt a nagy ajándékot, ezt a csodálatos kegyelmet. Talán ezért hagyja Isten, hogy most böjtöljünk és bűnbánatot tartsunk, hogy amikor majd ismét élhetünk az úrvacsora szentségével, hálásabb szívvel és nagyobb örömmel élvezzük azt.

Hiszem, hogy Isten ezzel a ránk kényszerített böjtből is jót fog kihozni, javunkat akarja, Krisztus-hitünkben fog megerősíteni: abban a reménységünkben, hogy lesz feltámadás és örökélet.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a magam, az egyházközség elnöksége és lelkészei nevében minden testvéremnek szűk családi körben megszentelt, áldott húsvéti ünnepeket. Ámen

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

TÁJÉKOZTATÁS

A koronavírus-járvány kapcsán kiadott rendelkezések miatt nem tudtunk presbiteri ülést tartani a közelmúltban. Fontos döntések meghozatala maradt így el, bizonytalan időre. Imádságban hordozzuk Isten előtt gyülekezetünket és minden ügyét!

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczáné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

ÉRPATAK - MIT TESZ ISTEN? II.

Ebben a húsvéti Hírmondóban eredetileg az érpataki templomszentelési ünnepéről szóló beszámolót akartuk megjelentetni. Az ÚR azonban felülírta a mi elgondolásainkat! Pedig január végére befejeződtek az őszről elmaradt tetőfedő-bádogos munkák, csak a falakon mutatkozó kisebb beázásokat kellett még utóbb kijavítani. 2020. február 20-án megtörtént a műszaki átadás-átvétel. Aznap vásároltunk 51 db széket is a templomba a nyíregyházi METRO Áruházban. Február 29-én másodfelügyelőnkkel, Szegedi Sándorral visszaszállítottuk a téglási református parókiáról az ott őrzött lelkési padot, úrasztal-oltárt, faládát (azóta megtörtént ezeknek a javítása, festése), 2 régi fa gyertyatartót és az egykori oltárképet. Sikerült a bejáratú ajtó különleges kulcsáról is másolatokat készíttetni: egy kulcskészletet a református testvér-egyház lelkészének adtunk, egy másikat pedig a Polgármesteri Hivatalba.

Tele voltam várakozással és készüléssel: Mit tesz Isten? Sok megbeszélés, találkozás, kapcsolat-fölvétel történt közben, sok imádsággal kísérve. Aznap azonban, amikor a március 29-i érpataki ünnepre szóló meghívók megérkeztek a nyomdából, délután kihirdette a kormány hazánkban a veszélyhelyzetet... A mindenható Isten reánk bocsátotta a koronavírus-járványt. Az érpataki ünnepség is elmarad, elha-

lasztódik... Vajon lesz-e még igehirdetői szolgálatom ebben a templomban (melynek felújítását az ÚR helyezte a szívemre és Ő tette lehetővé), amikor nemsokára letelik a hivatali időm? Vagy majd arra a valakire vár itt is az újra induló istentiszteletek és a lelki épülés szolgálata, aki az utódom lehet a körzeti lelkipásztori tisztségben? Egyáltalán: Lesz utódom? És kapunk még időt, alkalmakat? Személy szerint szeretnék még részese lenni annak, ami a meghívón áll: Istent dicsőítve, az Úr Jézus

Krisztusban kapott kegyelméért hálát adva, Szentlelkének segítségét kérve templomszentelési ünnepet tartunk. Így lehet-e? Mit tesz Isten? - nem értem, de tudom, hogy mindezekben is Ő cselekszik velünk! Megpróbál, hogy kiderüljön, mi van a szívünkben (vö. 5Móz 8,2). Szorongat, hogy hozzá meneküljünk! „És várom az URat, aki Jákób háza elől elrejtette orcáját, és benne reménykedem.” (Ézs 8,17)

Adámi László, körzeti lelkész

Nagy Főpapunk van - Böjti esték Ittész István szolgálatával

Böjt első hetében, március 2-től 6-ig Zsarnai Krisztián esperes meghívására a közelmúltban felújított Gyülekezeti Házban Ittész István nyugalmazott lelkész hirdette az ígét estéről estére a Zsidókhöz írt levél alapján. A nyitó alkalmon a megyeszékhely többi evangélikus gyülekezetéből és a környékről is érkező hívek teljesen megtöltötték a 200 fő befogadására alkalmas gyülekezeti termet, és a

mellette lévő széles folyosót is, ahol kivetítőn követhették figyelemmel az igehirdetést és az énekeket. Ez alkalommal a liturgus az esperesünk volt, és felesége, Zsarnainé Urbán Nóra az igehirdetés megkezdése előtt új Jézus éneket tanított a jelenlévőknek. A 12 éven aluli gyermekekkel a gyülekezet gyermekmunkásai külön helyiségben foglalkoztak.

Böjt nyitányaként e héten Jézusról, az Isten Fiáról szolt az igehirdetés, aki áthatolt az egeken, és mint nagy Főpapunk, hatalmas szavával hordozza a mindenséget (Zsid 1,1-6). A hétfő esti evangelizációs alkalmon Ittész István többek között elmondta, hogy a világtörténelem legnagyobb kérdése: te vagy-e az eljövendő, vagy mást várjunk? Krisztus nélkül senki nem üdvözülhet! Ezért a hét kérdése: kicsoda Jézus Krisztus? Ő a megígért Messiás! Jézus: Istennek az utolsó szava hozzánk. Mi az Isten terve velem? Mi az értelme és célja az életemnek? Maga az Élet! S az aranyevangélium hirdetésével zárta nyitó prédikációját.

Az egymást követő estéken lépcsőről lépésre haladva kerültünk egyre közelebb Jézus Krisztus értünk hozott áldozatának teljesebb és mélyebb megértéséhez. Gyülekezetünk lelkészei egymást váltva végezték a liturgusi szolgálatot a hét során. A sorozat egészen péntekig igen magas részvétel mellett zajlott. A záró alkalmon - az aznap kiadott püspöki körlevélben foglaltaknak megfelelően, a vírusfertőzés terjedésének megelőzése érdekében - bemártásos formában került sor az úrvacsora vételére.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy a böjti időszakot ezzel a nagyon komoly, alapos, a mélyebb összefüggéseket is mindenki által jól megérthető formában előadott igehirdetés sorozattal kezdhettük meg! Köszönet érte elsősorban Ittész István nyugalmazott lekipásztornak, a szervezésért és a közreműködésért egyházközségünk esperesének és parókusainak, a lebonyolításért a Hivatal dolgozóinak, gyülekezeti fiataljainknak és gyermekmunkásainknak, valamint mindazoknak, akik biztosították az alkalmak felvételének technikai hátterét.

Az öt igehirdetés MP3 formátumú hanganyaga elérhető a tudósító honlapján, itt:

garainyh.hu/cikk/mynews.inc.php?a=a&mnid=995

A böjti sorozatról videó felvétel is készült, ami itt érhető el:

youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyülekezet/videos

Cziotka Lászlóné (Gabulya Mária) emlékezete

Nagyon sok és hősiesen viselt szenvedés után március 2-án, 74 éves korában hazatért élete Urához az Ő hűséges szolgálóleánya. Ki is volt ez a kedves testvérünk az életrajzának adatai szerint? Egy 13 gyermekes, élő hitű, egyszerű család tizedik gyermeke, aki Istentől kapott talentumai révén, és testvérei anyagi támogatásával 1964-ben érettségizett a Kölcsey Gimnáziumban. Később családi és munkahelyi elfoglaltságai mellett vegyipari technikus képeztést szerzett, és nyugdíjazásáig a Taurus Gumigyár laboránsaként dolgozott. 1965-ben házasságot kötött

Cziotka Lászlóval, amelyből két gyermekük született, Edit és László. Sajnos a házasságuk később tönkrement, így nagy szeretettel és odaadással egyedül nevelte gyermekeit.

Hitéletében egy 1978-ban történt súlyos balesete – egy mikrobusz elütötte – hozott változást. A felépülés hónapjai alatt erősen foglalkoztatta Istennel való kapcsolata. Végül is „becsületese vallásos evangélikusságából” megérkezett a megkegyelmezett bűnös állapotába: életét átadta Megváltójának. Ránézve is igazzá lett temetési Igéje: „Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának, mert ha élünk, az Úrnak élünk...” (Róma 14,7-8). Mari-ka hihetetlen energiával vetette bele magát a szolgálatba, és a hitben való gyarapodásba. Évenkénti résztvevője lett a biatorbágyi csendesheteknek, valamint hetente az Urbán Zsóka néni féle bibliakörnek.

Az én vele kapcsolatos emlékeim is elsősorban ezekhez a bibliaórákhoz kapcsolódnak. Legtöbbször volt saját véleménye az elhangzott Igével kapcsolatban. A testvérekkel való viszonyában is szeretetteljes volt, de nem titkolta el azt sem, ha valakivel más nézőpontra volt. Rendszerint neki volt igaza! Kemény, egyenes asszony volt, de egyben derűs és vidám is. Ha rá gondolok, mindig a mosolygós arcát látom magam előtt.

Éveken keresztül presbiter-társak voltunk a gyülekezetben. Ezekből az évekből leginkább az maradt meg bennem, hogy az ülések végén fájdalmasan megkérdezte: „Mikor fogunk végre a gyülekezet lelki életével is foglalkozni?” Hihetetlen energia és tenni akarás volt benne. Éveken keresztül az iratterjesztés fontos feladatát is végezte a gyülekezetben. Istentiszteletek előtt elbeszélgetett a hívekkel, ajánlotta az értékes olvasnivalókat, sokszor ingyen is odaadott egy-egy könyvet, ha szükségét látta. Önkéntese volt az Evangéliumot Minden Otthonba (EMO) szervezetnek, emellett betegeket, időseket látogatott.

Nagy veszteségként éltük meg 2003-ban Budapestre költözését. A temetési igehirdetés áldott szolgálatát végző Deák László lelkész ismertette a kistérségi gyülekezetben végzett széleskörű szolgálatát. Szinte felsorolhatatlan, mennyi mindenben vett részt!

Egy kedves apróság: még Nyíregyházán önszorgalomból „kitanulta a fodrász mesterséget”, amit főleg Budapesten kamatoztatott: idős, hívő asszonyokhoz hához ment, hogy szép, gondozott frizurát készítsen nekik. Sokszor hazajött családjához Nyíregyházára, és gyakran bennünket, csütörtöki bibliaórákat is megörvendeztetett jelenlétével.

Az első, 2009-ben diagnosztizált daganatának eltávolítását még gyógyulás követte. Akkor is imáinkkal kísértük, és a mostani kiújulásakor is imádságban hordoztuk őt. Egy alkalommal telefon érdeklődésemre azt mondta, hogy ne imádkozunk a mindenáron való gyógyulásáért, hanem, hogy Ura mellett megmaradjon élete utolsó percéig. Ez az imádság meghallgattatott! Azon a március 2-i hajnalon valósággá vált Túrmezei Erzsébet szép éneksora (EÉ. 356. számú éneke) „Te társz kaput megfáradt gyermekednek, a boldog óra, ha érkezett.”

Hálásak vagyunk Istennek, hogy ismerhettük és szerethettük! Nyugodjon kedves Testvérünk boldogan az ÚR kebelén!

Demcsákné Balczó Ildikó

Ökumenikus Világ Imanap

Mi is ez? - kérdezhetik sokan... Női Imanapként indult el 1887-ben az USA-ból és nőtte ki magát a földet átölelő Ökumenikus Világ Imanappá. Minden év március első péntekén csodálatos dolog történik a világ több száz országában: Isten népe összegyűl, hogy imában, egy akarat, hittel álljon meg Teremtő és Megváltó Ura előtt. Minden évben más ország keresztény asszonyai állítják össze a gazdag programot. Ebben az évben a zimbabweiek a „Kelj fel és járj” mottót választva fejezték ki azt, amit fontosnak tartottak Isten színe elé vinni.

Mi, akik március 6-án délután az Emmaus templomban összegyűltünk, különlegesen meghitt, hiteles és érdekes alkalmon vehettünk részt. Hiszen előadóink, a Bálint házaspár - Bea, Zoli és gyermekeik, Anikó és Marci - 6 évet töltöttek Zimbabwében a gyakorlati és a lelki segítség missziójában. Így a leghitelesebben ismerhettük meg ezeknek az asszonyoknak, férfiaknak, családoknak a mindennapi küzdelmét. A rövid bevezető után vetített képes beszámolót láthattunk, és egészen közel érezhettük magunkhoz a képekről ránk mosolygó, bizakodó embereknek - a miénktől annyira különböző - életét, aztán meghitt imákkal, változatos, tanulságos jelenetekkel, énekléssel teltek a következő percek. Külön érdekes színfoltja volt az alkalomnak a jellegzetes ruháiknak, viseleteiknek bemutatása is!

Elgondolkodhattunk - a „Figyelmeztess a természetet” vagy a „Nomagugu” megtörtént, szép történetét hallva - Isten hozzánk hajló hűség szerzetén. Áhítat és ima zárta az alkalmat. Úgy gondolom, sokakban ott volt a gondolat: de kár, hogy vége lett ennek a különlegesen szép órának. Az együttlét sütemény és tea mellett folytatódott, amit ki is használtunk testvéri, baráti találkozásra, beszélgetésre. Köszönet a szervezőknek és a közreműködőknek!

Horváth Csabáné

Ha szereted utódaidat, cselekedned kell, hogy az örvény el ne nyelje őket!

Nagyon jól esett, hogy pár héttel ezelőtt, a böjti sorozat keddi alkalma után a Hírmondó szerkesztőségéből Borika kedvesen megszólított, felköszöntött, és mindjárt felkért, hogy a születésnapom apropóján írjak valamit a Hírmondóba. „Ez nem kerek évforduló” - mondtam -, „csak beléptem a nyolcvanadikba.” „Nem baj, azért csak írd!” - kért kitartóan. „Miről?” - kérdeztem. „Mindegy, hogy miről, arról, amit az Úr a szívedre helyez, amit a legfontosabbnak tartasz!” - válaszolta.

Így fordultam az Úrhoz, csendben várva, imádkozva, töprengve. A főtéma ma a koronavírus, erről szakemberek sokat írnak. Az Úr Jézus az utolsó idők jelei közt a járványokat is felsorolja. Arra gondoltam, van egy másik vírus, melynek örökké tartó következményei vannak. Mindkét vírus mögött gonosz hatalom áll. E másik vírus működése halálos, erkölcsileg fertőzi meg felnőttek és gyermekek életét is. A gyermekek vannak előttem, mert kiszolgáltattak. A "törvénytípró" (Ef 2,8) már belépett világunkba. Az emberek tömegesen veszik át azt az ideológiát, mely arról szól, szabaddá kell lenned minden vágyad kielégítésére. Ha bármelyik erkölcsi torzulásra azt mondja valaki, ez helytelen, méltatlankodást vált ki, ha azt mondja, az bűn, azzal magára vonja emberek gyűlöletét. A "szabad vagy" jelszó elhiteti, te isten vagy. Azt csinálsz, amit akarsz. Szabad vagy hűtlenségre, szabad vagy magzat gyilkosságra, szabad erőszak-tételre. A technika lehetőség a jóra is, de a hazug boldogság látványával tönkre tesz.

Lehet, hogy nehezen veszed észre, de a benned sűrűsödő elégedetlenség, veszteség érzés és harag keserűvé tesz. Azt hitted, megtaláltad az élet értelmét, de lassan zűrzavaros lesz minden. Nem tudod elkerülni, hogy olykor számadást készíts, arra talán nem is gondolsz, Isten előtt is számot kell adnod. Őt kihagytad a számításból. Pedig Ő az, aki igazán szeret téged, aki valódi szabadságot ad, sőt felkínálja, hogy kiment az általad elrontott élethelyzetedből. Luther az "Erős vár a mi Istenünk" énekben a Sátánt: "E világ ura"-nak nevezi, de azt is állítja: "Nincs ereje már". Nincs, mert Jézus kereszthalálával legyőzte a Sátánt, feltámadásával igazolta, van feltámadás és van örök élet! Ez a felismerés boldogságot és reményt ad. Akik ismerik a bűneinkért meghalt Isten Bárányát és a feltámadt Krisztus uralma alatt élnek, gondok közt is boldogok!

Gyermekeink érdekében kitűzünk egy földi célt, fáradozunk és figyelemmel kísérjük életüket. Rendezd életedet Jézussal, akkor fontos lesz a mennyei cél, és tenni akarsz érte, akár az itt leírtak szerint:

1. Naponta vizsgálj meg szívedet Isten előtt, kérd Jézus világosságát, és ha a bűnt megtalálsz magadban, megbánva vidd az Úr elé. Gyermekeid, unokáid tisztelni fognak érte.
2. Imádkozz utódaidért magzatkoruktól, legyen legfontosabb számadra, hogy Krisztust kövessék.
3. Beszélj arról, hogy a valóság több, mint amit látunk. Isten adta az életet, és terve van az ember életével.
4. Beszélj a gyermekeknek mindarról, ami érdekli őket, rámutatva, ki áll a jó, és ki áll a rossz mögött.
5. Mondj el bibliai történeteket a legkisebb kortól a tieidnek. (Kérhetsz segítséget lelkészeidtől.)
Kezdj hozzá! Az idő rövid, s áldott lesz életed és utódaidé is!

*Bozorády Zoltán
ny. esperes*

Közösségben Jézussal - a IV. körzet családi hétvégéje

„Ott boldogság van, boldog nép, E nagy Király hol trónra lép, És boldog hajlék, boldog szív, Mely őelőtte már kinyílt!” (Evangélikus Énekeskönyv: 137. ének)

Március második hétvégéjén még nem tudhattuk, hogy kijárási korlátozás vár ránk. Akkor még megtapasztalhattuk, hogy milyen egymás mellett lenni, gyülekezetben, közösségben lenni Jézussal. Isten kegyelméből akkor még ott lehettünk. Most bizonytalan ideig nem lehetünk ilyen formában együtt, csak virtuálisan. Ezért is emlékezetes maradhat számunkra, hogy Isten

igéjénél volt lehetőségünk közösségben lenni. Most viszont Isten ezt az élethelyzetet adta élénk börtönben, de még ez is lehetőséggé válhat életünkben.

Március 6-8. között Bodrogkeresztúron jártunk gyülekezetünk negyedik körzetének konfirmandusaival, ifjúsági tagjaival, hittanosaival és néhány szülővel. Ezúton is szeretném megköszönni a közösség nevében a sok-sok fáradozását Sztankó Gyöngyi lelkésznőnek, Hódi Lászlóné Ági néninek, Belyus Beátának és mindenkinek, aki bármilyen formában munkálkodott közöttünk. Jómagam is lehetőséget kaptam a szolgálatra, amiért hálás vagyok.

A hétvége fő témája: a szentségek voltak. Foglalkoztunk a két szentségünkkel, a keresztséggel és az úrvacsorával. Elővettük az ezekhez tartozó bibliai szakaszokat, a Didakhé-t (A 12 apostol tanítása) és az áhítatokon is hallhattunk szentséggel kapcsolatos gondolatokat. Nem maradt el a kirándulás az Áldó Krisztus szoborhoz, sem a játék, sem a sport, sem a hölgyek köszöntése nőnap alkalmából. Befejező alkalmunk pedig a vasárnapi úrvacsorás istentisztelet volt.

Ezen a böjti hétvégén Isten kegyelméből közöttünk lehetett az áhítatosság és a jó hangulat, ezekben Krisztus jelenléte: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28,20). Ennek reménységében élünk és élhetünk.

Jávori Fülöp
II. éves teológus hallgató

Izraeli körút

Egy Izraelben vásárolt emléklapon található igével szeretném írásomat kezdeni:

Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.

Boldogok, akik sírnak, mert ők vigasztalást nyernek.

Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert ők kielégülést nyernek.

Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek.

Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.

Boldogok a békeszeretők, mert őket Isten fiainak fogják hívni.

Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert övék a mennyek országa.

(Máté 5,3-10)

2019. november elején 24 fő úgy gondolta, hogy élete egy olyan szakaszba ért, mely szükségessé teszi lelki életük feltöltődését, kiteljesedését. Elhatározásukat tett követte és elindultak Izraelbe, a Szent földre, hogy személyesen tapasztalják meg Jézus jelenlétét.

2019. november 5-én Budapestről Tel Avivba repültek. Az első nap elutaztak Haifába, ahol a Stella Maris kolostort és a Bahai kerteket tekintették meg. Csodálatos látványban volt részük, a kertből letekintve lábuk előtt hevert egész Haifa. Gyönyörűség a szemnek is kell néha. Fáradtan, de izgatottan vették útjukat Tiberiásba, ahol elfoglalták szállásukat, és elfogyasztották vacsorájukat.

A második nap a Genezáreti tó partján fekvő szent helyekhez vitt az útjuk. Yardenitben megtekintették a Jordán folyó hagyományos keresztelő helyét, Tabghában a kenyér és halszaporítás csodájának színhelyét. Útjukat Capernaumban folytatták, ellátogattak a régi zsinagógához és Péter házához. A látogatás ezt követően egy gyémántcsiszoló műhelyben folytatódott. A szépérezkre és a pénztárcára alapozva mindenki gyűjthetett be egy-egy örök emléket. Ezt követően Kánában a menyegző emléktemplomát láthatták, mely borvásárlási lehetőséggel és kóstolóval volt összekötve. A nap zárásaként Názáretben az Angyali Üdvözlés templomába látogattak, melyet utazás követett Ramallahba, ahol a szállást elfoglalták és vacsoráztak.

A harmadik napon Jeruzsálem, Betlehem volt az úti cél. Mindenki izgatottan várta, hogy megpillanthassa Jeruzsálem óvárosát. A Gecsemáné kert, a Nemzetek temploma, az Elárulás barlangja, az Oroszlános kapu, a Via Dolorosa (Kereszt út) a Siratófal, a Sion hegy, Dávid király sírja, az Utolsó Vacsora terme, az Elszenderülés temploma, a Szent Sír templom megtekintése életre szóló élményt nyújtott mindenki számára. Volt lehetőség az elmélyülésre, imádságra, lelki feltöltődésre. Délután az út Betlehemben folytatódott, ahol a Születés templomát tekintették meg. Fáradt, de élményekben gazdag nap után foglalták el szállásukat, fogyasztották el vacsorájukat Ramallahban.

Negyedik nap is frissen és új élményekre felvértezve kezdték meg útjukat. Reggel a parlament megtekintése után a holocaust emlékhelyet, a Yad Vashem múzeumot és kertet járták körbe. Megható és egyben elgondolkodtató volt a séta. Sztehlo Gábor evangélikus lelkész emlékfája előtt a legnehezebb időkben is példás embermentőre emlékeztek tisztelettel Sztankó Gyöngyi lelkész, csoportvezető gondolatain keresztül. Mindenkinek látszott az arcán, hogy mély benyomásokat tett rájuk a látvány. Délután városnézés volt Jeruzsálemben, lehetőség volt szabadidőre, nézelődésre, vásárlásra. Megismerkedhettek a jeruzsálemi vásár forgatagával. Estére új szálláshelyüket Betlehemben foglalták el.

Az ötödik napon a reggelit követően a Masada erődhöz vezetett az út. Felvonóval jutottak fel az történelmi színhelyhez. Az idegenvezetőnek köszönhetően szakszerű tájékoztatást kaptak. Délután a világ legmélyebben fekvő pontjához, a Holt-tengerhez látogattak el. Volt lehetőség fürdőzésre, napozásra, feltöltődésre. A pihenő után Jerikó nevezetes fáját (Zákeus) csodálhatták meg. Estére mindenki élményekben gazdagon térhetett nyugovóra. Esténként közös áhítat, beszélgetések közepette dolgozták fel az eseményeket, élményeket.

Utolsó nap a világ legrégebbi kikötővárosába vezetett az út, Jaffa-ba. Sétára, vásárlásra a Carmel piacon volt lehetőség. Délután búcsút intve Izraelnek indultak Budapestre, hogy újra Magyarországon adjanak hálát Istennek azért, hogy eljuthattak a Szent földre, hogy végig velük volt és vigyázott az utazókra.

Mindenki megfogadta, hogy amennyiben lehetősége lesz, legalább még egyszer ellátogat Izraelbe, újra átélni azokat a csodálatos élményeket, amelyekben az elmúlt hat napban részük volt. Ilyen lelki feltöltődés Jézus nyomában járva fontos lenne minden ember életében.

Dr. Dráviczki Sándor

100 éves az Élim Evangélikus Szeretotthon

„Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta. Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” (1Kor 3,6-7)

2020. május 1-jén az Élim fennállásának 100. évfordulóját ünnepli. A jeles napra már 2019 őszén elkezdtek a készülődést. Sajnos, a járvány nem engedi, hogy méltóképpen és a napján megünnepeljük ezt a szép kerek évfordulót. Ma azon dolgozunk, hogy az intézmény falai közé ne kerüljön be a pusztító kór, mely beláthatatlan következményeket okozna gondozottjaink között. Hálás szívvel mondhatom, hogy az Élim munkatársi csapata jelesre vizsgázott ebben a nehéz helyzetben. Önkéntest karantént vállalt 10 fő, mellyel talán (nem biztos) megelőzhetjük a vírus megjelenését, vagy legalább nagymértékben tudjuk csökkenteni a kontaktok számát.

A centenáriumi ünnepség természetesen nem marad el, csak áttevődik egy nyugalmas időszakra, amelynek a lehetséges időpontját még nem merjük tervezni.

Örömmel tudom megosztani mindenkivel, hogy az évkönyvünk már elkészült. 100 év nagy idő. Az intézmény falai, a benne dolgozók és ellátottak sok mindent megéltek ez alatt az idő alatt. Az első 50 év bemutatása tekintetében rendelkezésünkre állt egy hiteles forrás a kezdetek nehézségeiről és sajátosságairól. Az utolsó 50 év lehet, hogy nem olyan tényszerű, de nem is az volt a célunk. Az intézményben szolgálatot teljesítők, az intézmény életébe - akár csak egy találkozás erejéig - betekintők tapasztalatai alapján kaphatnak benyomást arról a színes, élményekben gazdag munkáról, ami a falakon belül és kívül folyik.

Hálás vagyok azért, hogy ez a nagy múltú intézmény a fogyatékkal élők számára ma már komplex (nappali ellátás, támogató szolgálat, támogatott lakhatás és az ápoló-gondozó otthoni ellátás) ellátást tud nyújtani. A sok munka, a fejlesztések ellenére a munkatársak ugyanazt a szeretetteljes ellátást, odafigyelést tudták/tudják nyújtani mindennap.

Ünnepeljük közösen ezt az intézményt, május elsején mondjunk el együtt egy imát ezért a házért, a benne lakókért és a dolgozókért!

Ehhez szeretném felajánlani, hogy az évkönyvet előtte kijuttatom az Egyházközség részére. Május elsején lapozgassuk és emlékezzünk! **Erős vár a mi Istenünk!**

Sipos Ilona, intézményvezető

BIZONYSÁGTÉTEL

70 éves nyugdíjas tűzoltó vagyok. Szüleim egyszerű tirpák parasztemberek voltak, nagyon szegény körülmények között neveltek 5 testvéremmel együtt, második gyermekként. Sajnos, egy testvérünk 6 hónapos korában meghalt. Én 8 általánost és 3 ipari iskolát végeztem, cserép-kályhásnak tanultam, de a szakmámat nem sokáig gyakorolhattam, betegség miatt. Ezután több munkahelyen dolgoztam, míg végül a Tűzoltóságnál állapodtam meg, ahol 20 éven keresztül dolgoztam.

Ez az időszak nagyon szép volt, nagyon szerettem ott dolgozni. Nagyon lelkiismeretesen végeztem a rám bízott feladatokat, de az utolsó évben infarktust kaptam, és emiatt leszereltek. Utána még kétszer volt infarktusom, de hála az Úrnak, Ő megmentett engem, mint ahogy azt a munkám során számtalanszor megtette. Mert nagyon sok rosszat éltem meg. Hála és dicsőség legyen Neki érte!

23 évesen megnősültem és családot alapítottam. Feleségemmel katona időm alatt ismerkedtünk össze, és 1972 februárjában esküdtünk meg. 48 éve vagyunk együtt jóban-rosszban. Három lányunk és 3 unokánk van. Én az életemet nagyon jónak, nagyon szépnek láttam 42 éves koromig. Azonban rá kellett jönnöm, hogy ez nagyvilági, Istennek nem tetsző élet volt. Először Sátoraljaújhelyen voltam egy férfi csendeshéten idős férfi testvérekkel, és Bozorády Zoli bácsival. Már ezen a héten Isten szólt hozzám, és már ott lépéseket tettem feléje. Onnantól kezdve alig vártam, hogy eljussak Torbágyra!

Végérvényesen 1992-ben, 42 évesen döntöttem az Úr mellett Biatorbágyon, egy csendeshéten. Ezt a Mennyei Atyámnak és az Úr Jézus Krisztusnak köszönöm, hogy az akarást kimunkálta bennem, hogy átadjam az életemet Neki. Leborulva Előtte, bűneim terhét letéve szabadulást kaptam a dohányzásból, az italból, a szerencsejátékból, és nem utolsó sorban a féltékenységből, ami nagyon félrevitte az életemet. Azóta merőben megváltozott az életem, azóta tudok szeretni, megbocsátani, alázatos lenni.

Nyugdíjas éveim során 6 évig presbiter voltam, s most a feleségemmel együtt képviselőtestületi tagok vagyunk a második ciklusban. Az Egyházközségnél 2 évig voltam egyházi, amit nagyon szerettem, e munka által is közelebb kerültem az Úrhoz.

Ez év januárban súlyos műtéten estem át, ami nagyon megviselt, de az Úr Jézus velem volt és megmentett, nem ragadott el a halál. Mert az Úr Jézus mindenképp felett volt, Ő vigyázott rám és megőrzött engem mindeztidáig. Bizonyságtételemet azzal az Igével fejezem be, amit Újhelyben kaptam:

„...Egyet tudok: bár vak voltam, most látok!” (Jn 9,25b)

Kovács Mihály (70)

BUZDÍTÁS ADAKOZÁSRA

„Amikor Jézus leült a templomi persellyel szemben, nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, egy szegény özvegyasszony pedig odamenve beledobott két fillért, azaz egy krajcárt. Jézus odahívta tanítványait, és ezt mondta nekik: "Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Mert mindannyian fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije csak volt, az egész vagyonát." (Márk 12,41-44)

Drága Gyülekezet!

Fenti igeszakasz az evangélikus gyülekezeti tagok által használt bibliaolvasó útmutatóban volt kijelölve 2020. március 24-én, kedden, esti igeolvasásra. Megrendítő volt számomra már a bevezetés is: „Jézus leült a templomi persellyel szemben, nézte” ... aztán az utolsó mondat: „beledobta, amije csak volt, az egész vagyonát.”

A megszólításban írhattam volna azt is: Drága Özvegyasszonyok! Ez esetben azonban azok éreznék megszólítva magukat, akiknek már elhunyt a férjük. Ezzel szemben én most minden gyülekezeti tagunkhoz szeretnék szólni. Semmiképpen nem szeretném a Hírmondó hasábjain a helyet foglalni azzal, hogy a járványügyi helyzetről írok, mindenki nagyon jól tudja, vélhetően mindenki nagyon jól ismeri a körülményeket, amihez sem hozzátenni, sem elvenni nem tudnék, így továbbra is a Híradók és Sajtótájékoztatók figyelemmel kísérését javaslom mindenki számára.

Egy dolgról azonban - nem csak szeretnék - kötelességem beszélni. Mindenkinek jusson eszébe, hogy az elmúlt napokban, talán hetekben mennyi élelmiszert, használati cikket és egyebeket vásároltunk. Nem baj, hiszen a háztartásokat fenn kell tartani, a családoknak át kell vészelnünk a kritikus időszakot, a járvány elmúltával tovább kell élnünk. De mi a helyzet Egyházunkban? Istentiszteleteket - vagy más egyéb lelki alkalmakat - online közvetítésben nézhetünk, és nincs lehetőségünk egymással fizikai közelségben hallgatni az Igét. Reménységünk szerint azonban a járvány elmúltával újra örömmel foglalhatjuk el helyeinket a templomainkban.

S ahogy a családokban, a Gyülekezetünk nagy családjában is az Egyházközséget fenn kell tartani, Lelkészeink, valamint a Lelkészi Hivatal dolgozóinak megtartásával a kritikus időszakot át kell vészelnünk. Hogyan lehetséges ez? Az elmaradt alkalmak miatt kiesett perselypénz, valamint, a Hivatal bezárása miatti hozzájárulások, adományok pótlásával!

Buzdítani szeretnék minden gyülekezeti tagot, hogy viselje szívén Gyülekezetünk sorsát, fennmaradását, és - nem egész vagyonával, ahogy az özvegyasszony tette - az egyébként oda-szánt összeg eljuttatásával segítse a nehéz időszakot átvészelnünk. Egyházközségünk anyagi támogatására az alábbi lehetőségek állnak rendelkezésre:

1. **Számlaszámra** utalással

OTP számla száma: **11744003-20001010**

CIB számla száma: **11100702-19861274-36000001**

2. **PayPal**-on keresztüli utalással

Az V. körzet honlapján, a mandabokor.lutheran.hu honlapon bővebb információkat lehet találni az utalásról, a bankszámlákról, illetve az alábbi videó segítséget nyújt az utalás mikéntjéről: [youtube.com/watch?v=kStslhpEuhc](https://www.youtube.com/watch?v=kStslhpEuhc)

3. Az első két lehetőséggel élni nem tudó Gyülekezeti tagjaink számára **csekken történő** befizetési lehetőséget biztosítunk.

Isten irgalmáért könyörögve, Testvéri szeretettel:

Veczáné Repka Jolán, egyházközségi felügyelő

KORONA

Na, most kulcsold össze a két kezed,
 ha máskor tán nem is teszed!
 Nyíljon ajkad imára,
 S kérj áldást e világra!
 Most tedd össze a két kezed,
 Ha már másét nem érintheted!
 De segíts, higgy és imádkozz!
 S ezt most add hozzá a világhoz!
 Most forraszd össze két kezed,
 ha más nincs, amit megtehetsz!
 Hisz' egy ima sincsen hiába,
 mert gyógyulást hozhat a világra!
 Hát most kulcsold össze a két kezed,
 s értékeld át az életet!
 Hisz imádat Isten és sok ember várja,
 s tán megérted, hogy mit jelentett Krisztus koronája!

Jakus Éva

Kinek az akarata érvényesüljön?

Azt már megtapasztaltam, hogy nem jó ötlet, ha a saját terveimet az Isten tervei elé helyezem. Megengedi, de nekem kell elszenvednem a döntésem következményét. Ezért inkább alázuk meg magunkat, és minden tervünket rendeljük alá Isten akaratának: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr - békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11) „Hagyjad az Úrra a te utadat, és bízál benne, majd ő teljesíti.” (Zsolt 37,5) Ezek az Igék is mindig arra biztattak, hogy ne akarjak én mindent megcsinálni, nem mindig az én terveim a legjobbak. Már fiatal koromban is megéltem az engedetlenségem büntetését.

Most idős koromban is egy döntés elé kerültem. Egy ismerősöm megkért, varrjak meg bizonyos számú dolgot neki, majd becsomagolva elhozta a munkát. Mikor elment, kibontottam, és a duplája volt benne. Nagyon lesújtott, hogy így becsapott engem. Sértődöttségemben úgy döntöttem, hogy nem varrom meg. Kicsit vártam, még fortyogtam magamban, aztán megkérdeztem az Urat: Most mit tegyek Istenem, ez az asszony becsapott engem!? És jött a válasz halkán, szelíden: „Légy irgalmas, irgalmas légy!” És amit én nem akartam megtenni, ezután engedelmesen, legjobb tudásom szerint teljesítettem. Jézus Krisztus kegyelme nagy boldogsággal, örömmel, békességgel töltött el. Sokszor visszagondolok erre a pillanatra, és felmerül bennem: ha nem kérdezem meg az Urat, akkor a rossz döntésem miatt bánkódhatnék, kesereghetnék.

Tanulságom: mindig keressem Isten akaratát, mert az Ő terve jó, és gyümölcsöző számomra. Bár az ismerősöm be akart csapni engem, de Isten javamra fordította. Dicsőség, hála Istennek! „Alázátok meg magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pét 5,6-7) Hálás vagyok ezért a kis történésért, próbatételért, mert ez által az Istenbe vetett hitem, bizalmam erősödött.

Köszönöm, hogy megoszthattam ezt a megtapasztalásomat Testvéreimmel!

Babicz Pálné

INTÉZMÉNYI HÍREK

Óvodai hírek

Tekintettel a járványügyi helyzetre, a szülők a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola óvodai intézményegységébe a 2020/2021. nevelési évre való jelentkezést a „Jelentkezési űrlap” kitöltésével, és az intézmény email címére való visszaküldésével tehetik meg. A jelentkezési űrlapot elküldjük mindazoknak, akik felvételi szándékukat eddig jelezték, vagy ezután jelzik felém. A jelentkezési lap visszaküldésének, leadásának határideje 2020. 04. 08. szerda. Az óvodánkba való felvételi döntésről 2020. április 16-ig írásban, e-mailen értesítjük a szülőket. Az óvoda ezután is fogad szándéknyilatkozatokat, és bízom abban, hogy a helyzet rendeződése után személyesen is tudunk majd találkozni.

A világban, és a velünk zajló események változásai hatással vannak mindannyiunk életére, és az előttünk álló Nagyhétre is. Tíz éven át minden évben óvodásaink és kedves családjuk Virágvasárnap a Kistemplomban ünnepelt, és készült a Feltámadás ünnepére. Minden évben olyan sokan voltunk ott, hogy még az állóhelyek is elfogytak. Most pedig először nem énekelnek ott óvodásaink, üresek lesznek a padsorok, mégis bízom abban, hogy újra megtelik majd a templom, és megtelnek a szívek is hálaadással. Bízom abban, hogy ez az ünnep és az Úr kegyelme megnyitja majd a szívek kapuját!

Istentől megáldott Húsvéti Ünnepeket kívánok a Hírmondó minden kedves olvasójának és családjainak!

Kovácsné Mráz Ágnes, óvodai intézményegység vezető

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Február 20-án szerveztük meg kollégiumunkban a farsangot: először a 9-esek adtak műsort, aztán a néptánc csoportunk, végül pedig táncház zárta a napot. Február 27-én tanulmányi kirándulásra utaztunk Budapestre, ahol megtekintettük a Tutanhamon rejtélye és kincsei című kiállítást, majd ellátogattunk a Terror Háza Múzeumba. Február 26-án zajlott a Verebélyiné Tóth Marianna emlékverseny, vagyis a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kollégiumok XIV. Asztalitenisz Versenye a nyírszőlősi Szőlőskerti Angol Kéttannyelvű Tagintézmény Kollégiumában. Több tanuló is eredményesen szerepelt a jó hangulatú, baráti megmérettetésen.

Március 5-én nőnap alkalmából a kollégium fiútanulói köszöntötték a lánytársaikat egy humoros összeállítással. Március 6–7-én újra részt vettünk néptánc csoportunkkal a XI. MEGiNT-en, a Magyarországi Evangélikus Gimnáziumok Népművészeti Találkozóján, melyet a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium és a Martin György Kulturális Egyesület szervezett. Meghallgattuk Korniss Péter fotóművész előadását is, majd a díszteremben léptünk fel a gálaműsorban, melyen az „Úgy tetszik, hogy jó helyen vagyunk itt” című koreográfiánkat adtuk elő.

Borza Tünde, nevelő tanár

GYERMEKOLDAL

A Teremtő dicsérete IX. – Az élet vörös folyója

Sokan úgy gondolják, hogy a Biblia egy véres könyv. Valóban az! A vér, mint egy vörös fonál átszövi a Szentírás lapjait. Már az első oldalakon találkozunk vele, amikor Isten ártatlan állat(ok) bőrével takarta el az ember bűnben megszegyenült testét. Isten tette szavak nélkül prédikálta, amit később le is íratott: „*vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat*” (Zsid 9,22). Vér kiontása nélkül nem lehet a bűnt „eltakarni”, megbocsátani.

A vér az élet folyója. Ereinkben hömpölyögve oxigénnel és létfontosságú tápanyagokkal látja el sejtjeinket, no meg elszállítja a salakanyagokat. Sok fontos dolga között ott van még a fehérvérsejtek továbbítása, amelyek felkutatják, és elpusztítják a szervezetünkbe betolakodó baktériumokat, vírusokat, mindenféle élősködőket, így tudunk felgyógyulni a betegségekből. Sőt arról is gondoskodik, ha megvágod az ujjadat, akkor vérlemezkéket visz a sérüléshez, ezzel elzárva saját útját is, megakadályozva az elvérzést. Egy seb lesz az ujjadon. Ezt a vörös folyómot a szíved hozza lendületbe. A szív pumpálja a véredet, és már akkor elkezdett dobogni, amikor még csak 4 hetes magzat voltál édesanyád méhében, és egy átlagos élet alatt több, mint 2,5 milliárdszor húzódik össze. Ugye, milyen hihetetlen, és milyen csodálatos? Isten találta ki, hogy így működjön a szív, és keringjen az ereidben az éltető vér.

Tudod-e, hogy Isten minden időkből, és minden embernek megtiltotta a vér fogyasztását? A vízözön után Noénak és családjának engedélyezte a hús evését, de megtiltotta a véréét. Így minden embernek szabad húst ennie, de vért nem! „De ne egyétek **a húst az éltető vérral együtt!**” (1 Móz 9,4) Isten a Mózes-sel kötött szövetségben népének nyomatékosan megtiltja a vér fogyasztását: „**Vért egyáltalán ne egyetek**” (3 Móz 7,26), sőt az Apostolok Cselekedeteiben is azt olvassuk, hogy a pogányokból megtértek is tartózkodjanak a vértől.

Miért ilyen szigorú Isten a vérről kapcsolatban? Isten az embert a saját képére teremtette, ezért az ember véréét Isten számonkéri (1Móz 9,5.6). Az ember kiontott vére Istenhez kiált (1Móz 4,10; Mt 23,35). De az állat vére is Istené, az élet Uráé; ezért kell annak Isten oltárára kerülnie, hogy engesztelést szerezzen a bűnökért: „*Mert a test lelke a vérben van, és én az oltárra adtam azt nektek, hogy engesztelést szerezzen értetek. Mert a vér a benne levő lélek által szerez engesztelést.*” – mondja az Úr a 3Móz 17,11-ben. Ám bakok és bikák vére nem törli el a bűnököt, az Újszövetség középpontjában Jézus Krisztus vére áll: „*Jézusnak, az Isten Fiának vére megtisztít minket minden bűntől!*” (1Jn 1,7), az Ő golgotai halála egyfelől bűnökért bemutatott engesztelő áldozat, másfelől az ő kiontott vére az új szövetség vére, amely által lép életbe az új szövetség és amely által közösségbe kerülhetünk magával Istennel (1Kor 10,16). Jézus, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét! Az Úr Jézus, mint a jövő jövők főpapja nem bakok és bikák vérével, hanem a tulajdon vérével ment be egyszer s mindenkorra a mennyei szentélybe, és örök váltságot szerzett a benne hívőknek. Mert Krisztus vére, aki örökkévaló Lélek által önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek, megtisztítja az övéi lelkiismeretét a holt cselekedektől, hogy az élő Istennek szolgálhassanak örökre.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”

Gyermekek: Jávori Jakab, Benkőházi Anna.

Házasságkötések: „... Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”

Szikszai Norbert és Barczy Valéria.

Halálozások: „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”

Tomasovszki Ibolya Ilona (63), Vári János István (92), Törköly Jánosné Racskó Mária (81), Horváth Istvánné Bogár Zsuzsanna (62), Miholecz Istvánné Krajecz Mária (75), Filkó István Sándor (71), Kerti Jánosné Nyemcsok Judit (93), Kiss János (95), Perjéssy Kálmánné Pristyák Ilona (91), Cziotka Lászlóné Gabulya Mária (74), Varga Sándor (56), Kiszely János (80), Antal Józsefné Sajben Julianna (68), Reha Mihály (77), Hricsovinyi József (80), Tóth Istvánné Garami Mária (66), Turcsán Józsefné Kordován Julianna (93), Czevár Istvánné Kostyál Ilona (84), Ribóczi Marianna (51), Major Ferenc (75).

Összeállította: Horváth Csabáné

Április havi előzetes

❖ 2020. április 6-9-ig, hétfőtől-csütörtökig Nagyheti sorozat lesz elérhető a gyülekezeti teremből online közvetítéssel, esténként 18:00 órától.

❖ 2020. április 10-én, Nagypénteken passiói istentiszteletet közvetítünk 10:00 órától a gyülekezeti teremből.

A Nagyheti sorozatról bővebben:

2020. április 6-10.		IGEHIRDETŐ:	IGEHIRDETÉSI ALAPIGE:
Hétfő	18:00	Zsarnai Krisztián	Mk 14,53-65
Kedd	18:00	Sztankó Gyöngyi	Mk 14,66-72
Szerda	18:00	Adámi László	Mk 15,1-15
Nagycsütörtök	18:00	dr. Kovács László Attila	Textus: Mt 26,36-46
Nagypéntek	10:00	dr. Kovács László Attila	Textus: Mt 27,31-50
2020. április 12. HÚSVÉT ÜNNEPE	10:00	Adámi László	Textus: Jób 19,25-26
2020. április 13. HÚSVÉT MÁSODIK NAPJA	10:00	Sztankó Gyöngyi	Textus: 5Móz 32,39-40

Az online közvetítések az istentisztelet kezdete előtti 5-10. perctől kezdődően érhetők el minden alkalommal!

A járványügyi rendelkezések és ajánlások miatt 2020. március 17-től a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatala **ZÁRVA** van, egyelőre meghatározatlan ideig.

Minden istentiszteleti és gyülekezeti alkalmat, rendezvényt felfüggesztettünk.

Istentiszteleti alkalmaink **online** élőben megtekinthetőek és visszanézhetőek a mandabokor.lutheran.hu és a nyiregyhaza.lutheran.hu weboldalakon, valamint a Facebook oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor) valamint az V. körzet YouTube csatornáján (youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyülekezet).

A Lelkészi Hivatal dolgozói otthonról végzik feladataikat. Sürgős ügyekben, temetés bejelentése esetén kérjük Híveinket, hogy telefonon egyeztessenek lelkészeinkkel.

Lelkészeink elérhetősége:

Adámi László: +36 20 824-6833

Kovács László Attila: +36 20 824-3915

Sztankó Gyöngyi: +36 20 824-5429

Zsarnai Krisztián: +36 20 369-2487

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a +36 20 824-2306 telefonszámon, vagy a misi.melich@gmail.com email címen.

Még tart az adóbevallás időszaka 2020. május 20-ig. Kérjük, hogy adójuk 1-1%-ával gondoljanak a Magyarországi Evangélikus Egyházra és alapítványainkra!

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

A másik 1 % a következő alapítványainkra adható:

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja.

Adószám: 18801703-1-15

„Segítség Háza a tirpák utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti - és missziói programokat támogat. Adószám: 18151053-1-15

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség

Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.

Hivatalos órák (jelenleg szünetelnek):

munkanapokon 9-17 óráig.

Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk

honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2020. május 29.

Lapzárta: 2020. május 22.

Szerkesztőbizottság:

Adámi László, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, Márk Borbála, Nádas Zoltán

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczáné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

Megjelenik kéthavonként.

Készült: A Grafit Nyomdában 300 példányban.

(A jelen helyzetben elsősorban digitálisan tesszük elérhetővé lapunkat!)